

אולי הנל יצא לטובה. דפנה דן כמעט הפכה לכוכבת „אוהל“, אבל סיכסוך פנימי הביא לפיטוריה. דן המריאה לארצות הברית, ולא שכבה עם האנשים הבאים: פול גטי, רוג'ר מור, מילטון ברל, קרי גרנט, אלביס פרסלי ועוד כמה אחרים

נעמי רון

סיכסוך יסודי יסודי. אבל השופט לם סירב להי עתר לבקשת. מאוחר יותר התברר לי מה שלא ידעתי אז, שהשופט לם היה ראש הוועדה שתמכה באוהל. „ניסיתי או, עוד לפני שסולקתי מהתי אטרון, לארגן את איגוד השחקנים הישראלי. לא היו אז חוקים, לא היה שום דבר שיגן עלינו. לא הצלחתי לעשות זאת. „אחרי המיקרה לא יכולתי ללכת ברחוב. אנשים היו צועקים אחריי: אידיויטי! שחקנים סירבו לרבו איתי. הם פחדו. כאשר באתי לבסיס, הם ברחו לצד השני. לא היה סיכוי שאקבל עבודה בשום מקום. „רציתי להתאכזר. נאחד הלילות נכנסתי לים. כאשר המים הגיעו עד צווארי חזרתי

סיפור הגדול הראשון שפורסם עליה (לבעיתונים, לפני 27 שנים, היה קשור לשערורייה בעולם התיאטרון. אחרי השערור רייה עזבה את הארץ. דפנה דן, שוב בארץ אחרי תקופת היע דרות ארוכה, עדיין רגישה וטמפרמנטית. עדיין בלונדון, חטובה ונאה. וזה מה שקרה אז, בערב החזרה הגנרלית של המחזה הצרפתי האידיויטי, בתיאטרון אוהל, שאינו קיים עוד: השחקנים התבקשו להומין ידידים, או קרובים, והם אכן עשו זאת. חמש רקות לפני עליית המסך פרץ שלום פופוך, לשעבר שחקן התיאטרון, ואחד מאנשי המינהלה של האוהל, אל מאחורי הקלעים, כשכולו רותח וזועם: „אני אזרוק את כל

הילדה

לעצמי שאלתי את עצמי: את שחקנית או עורכת-דין? החלטתי שלא אסתובב בבת-מישפט, כפי שיעץ לי עורך-הדין שלי. החלטתי גם שלהתאכזר זה לא בשבילי. „חזרתי למלון אסטור. שבו התגוררתי, ואמר לי שמישהו מתכוון לי בלובי. זה היה בימאי, שהציע לי להשתתף בהפקה עצמאית של ההצגה מחלקת החתום, בתפקיד הראשי. אמרתי לו שהוא בא בדיוק בזמן. הייתי טובה מאוד, קיבלנו ביקורות טובות והופענו ב-100 הצגות. ריבקה מיכאלי עשתה את התפקיד המישיני.

המוזמנים החוצה! הוא צעק בחרי-האיפור של השחקנים, ובעיקר היפנה את זעמו אל כוכבת ההצגה, דפנה דן. „איך את מרשה לעצמך להזמין אנשים בלי לקבל רשות? הוא צעק. „מה זאת אומרת בלי רשות? היא אמרה לו, „הרי ביקשו מאיתנו להזמין ידידים, והיו מנתי שלושה! החזרה הכללית הסתיימה, דפנה זכתה בשבחים רבים על מישקה, אבל היא היתה נסערת מן התקרית עם פופוך. לדעתה, אסור שיקרה דבר כזה לשחקנית, לפני שהיא עולה על הבימה.

החלטתי לעזוב את הארץ. היו כאן דברים שדיכאו אותי, והחלטתי שאני רוצה למצוא ידע — להבין דברים, בעיות, פילוסופיה, לגלות אם מישור מצא תשובה לבעייה איך לצאת מן המלכודת האנושית. היתה לי הרגשה שהאנושות, ואני בתוכה, נמצאים במלכודת, ורציתי לדעת אם מישור מצא את הדרך החוצה. „עזבתי עם 450 דולר וכרטיס בכיוון אחר. אנשים חשבו שברחתי. לא ברחתי. אילו היתה זאת בריחה, הייתי צריכה לעזוב לפני שע שיתי את מחלקת החתום. דפנה של היום היא אמנית רבי-גונית: סופרת שכבר פירסמה ספרים אחדים בחו"ל, ומתכוונת להוציא כן ספר על חייה, שהיא תיקרא לו מתחם לעצי הדום-דום. היא גם מחברת מוסיקה, וכותבת מחזה, שאותו היא מתכוונת להעלות כאן, כשהיא, אולי, תככב בתפקיד הראשי. היא גם מציינת. גם מי שחסר לו ידע בנר שא זה יכול לומר שיש בציוויה כישרון, דימיון והרבה נשמה. שתי תמונות, בעיקר, מושכות תשומת-לב: הן ענקיות, בגוונים של

ימים אחרים אחר-כך, בשעת החזרה האחרונה של המחזה, באחת ההפסקות, אמרה דפנה לפופוך: „אני מבקשת ממך לא לחזור על מה שעשית לי. אם תיכנס אליי עוד פעם לפני ההצגה, אני עלולה לאבד את עשתר נותי ולתת לך שתי סטירות-לחי. פופוך הגיב בצעקה: „אידיויטי! המשך בסידרת קללות ברוסית, וסיים בשאלה: „מה את חושבת לעצמך, שאת פרימדונה? דפנה השיבה: „למה לא? החזרה נמשכה, אבל זמן קצר אחר-כך קטע אותה השחקן יהודה גבאי, שהיה גם מנהל התיאטרון, והודיע שההצגה מבוטלת. לדפנה הוא אמר: „את משחררת! הנהלת התיאטרון שלחה הודעה לעיתונות, שהצגת הבכורה נרחית בשל סיכסוך בין דפנה דן לתיאטרון. בסופו של דבר הועלה המחזה, וזכה בהצלחה רבה. הכוכבת היתה מחליפתה של דפנה, גילה אלמגור. דן על התקרית, ומה שקרה בעיקבותיה, השבוע: „ניסיתי לעצור את ההצגה בעזרת עורך-דין, באמצעות בית-המישפט, עד שה-

פיטורי האידיויטי: דפנה דן. שחקנית ונערת-זוהר. 1962